

Draai om je oren

Jazz en meer - Weblog

Het land is moe, maar de Brokken zijn springlevend

Corrie en de Grote Brokken, maandag 2 november 2005, Bimhuis, Amsterdam

Na de succesvolle programma's met schrijvers als Toon Tellegen, Remco Campert en Kees van Kooten brachten Corrie en de Grote Brokken deze avond het programma 'Het Land Is Moe', een titel (van de inmiddels door Challenge uitgebrachte cd) die zeker niet de lading dekte.

Van Binsbergen kent het recept van het bindmiddel tussen teksten en muziek, en dat was van belang omdat de teksten divers - Remco Campert, Drs P., Jan Mulder en Esther Gerritsen - en zonder directe samenhang waren. Serieuze, humoristische, kritische of absurdistische teksten... het maakte niet uit, de gitariste vond altijd muzikale aansluiting, terwijl het groepsgeluid en de arrangementen zorgden voor de coherentie. Met haar Brokken gaf ze elk stuk de juiste lading mee en dat was vaak het volle pond. Want stevige en luide 'taal' werden niet geschuwd. Zappiaans pakte ze uit met allround gitaarspel. Soms met intimistisch spel en een sober arrangement, maar meestal heftig en uitbundig mededeelzaam in een idioom tussen pop, jazz en theater.

Corrie en de Grote Brokken bleken uitstekende instrumentalisten, die ruimschoots voldeden aan de eisen die de arrangementen stelden. De fundering werd gelegd door Dionys Breukers (toetsen), Hans Hasebos (marimba, vibrafoon en percussie), Hein Offermans (bas) en de excellente Arend Niks (drums). Zij hielden de boel uitstekend bij elkaar. Bob Fosko speelde met overtuiging de schreeuwlelijk/hurk en fulmineerde zijn teksten naar het publiek. Beatrice van der Poel leverde twee belangrijke bijdragen - de ballads 'Doe Het Dan' en 'Duizend Jaren Slaap' - aan dit programma, die ze zelf overtuigend vertolkte. Mooi van timing en dictie declameerde ze indringend Camperts meesterwerkje 'Lamento'. Gitarist Wouter Planteijdt schreef de muziek voor het nummer 'Achterblijvers'. De blazers-sectie bestond uit Angelo Verploegen (trompet, Flügelhorn), David Rothchild (trombone), Jasper Blom (tenorsax en klarinet) en Rutger van Otterloo (alt-, sopraan- en baritonsax).

Van Binsbergen was het epicentrum van het gezelschap. Met een natuurlijke muzikale autoriteit was ze de spelbepaler die de lijnen uitzette en de kaders bepaalde. Maar dat nam niet weg dat er met zichtbare speelvreugde geanimeerd en uitbundig werd gemusiceerd.

Klik [hier](#) voor een fotoverslag van dit concert.

Meer weten?

- De [website](#) van Corrie van Binsbergen.
- Klik [hier](#) voor een recensie van enige cd's van de Corrie van Binsbergen Band met gasten.

(Cees van de Ven, 17.11.05) - - [[naar boven](#)]

Menupagina's:

- [Archief](#)
- [Artikelen](#)
- [Cd-recensies](#)
- [Concertrecensies](#)
- [Colofon](#)
- [Festivalverslagen](#)
- [Interviews](#)
- [Jazz in memoriams](#)

Blijf in de picture met een [gratis jazzbanner!](#)

